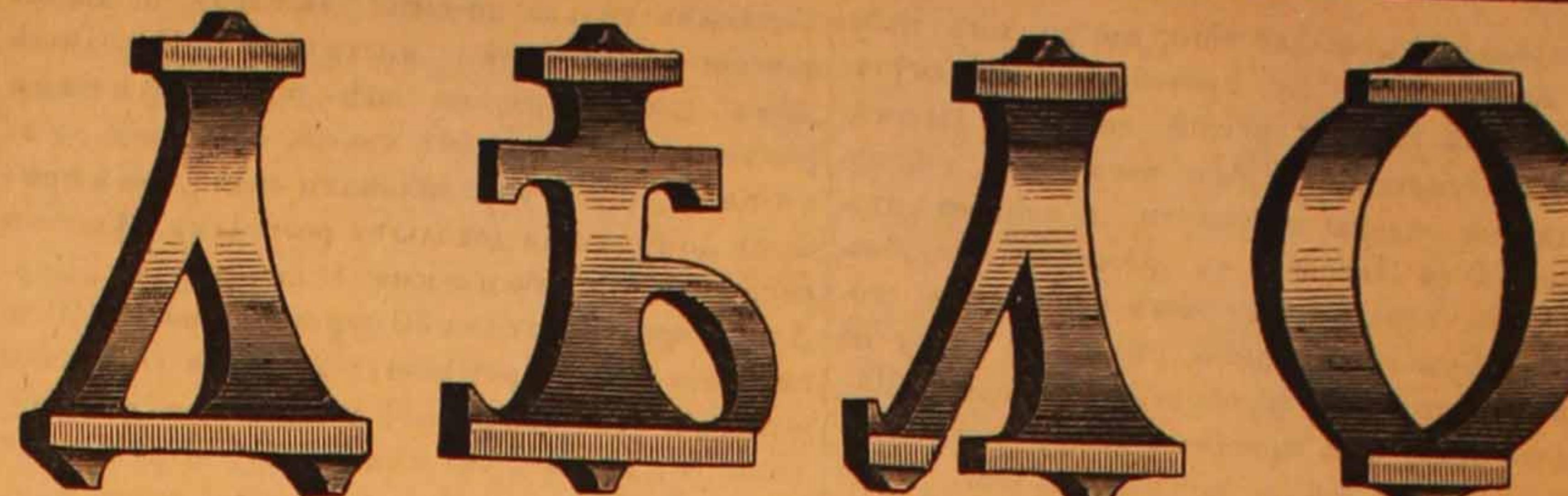

Виходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
кажды рокихъ сплаты) о 4-й год. попол. Литер. додатокъ;
бібліотека найзнат. "Бібліотека" виходить по 2 печат. ар
кожного 15-го и последнаго для кожного мѣсяця.
Редакція, адміністрація и експедиція подъ Ч. 44 улиці
Галицка.
Всѣ злити, посыпки и рекламиції належать пересыпать
всею: редакція и адміністрація "Дѣла" Ч. 44 ул.
Галицка.
Рукописи не возвращаются только на попереднєе застере
женіе.
Ценою чистою стоить 12 кр. а. в.
Оголошенія принимаются по п'ятій в кр. а. в. бѣль однов
роцкія початковія.
Рекламиції неопечатаній вѣлький бѣль порта.
Предплату належить пересыпать франко (найлучше
що виши переказомъ) до Адміністрації часописа "Дѣло"
г. Галицка, Ч. 44.

Съ днемъ 1 (13) жовтня почни
шися IV-тый кварталь сегорочнай пред-
платы "Дѣла" и "Бібліотеки найзнат-
нішихъ повѣстей". Усилино просимо П.
Т. Предплатниковъ о поспѣши высылку
предплаты и о выработаніе залегостей.

Бесѣда пос. Юл. Романчука

5 л. жовтня мотивуюча внесену новелю
о языцѣ выкладовомъ.

(Конецъ.)

Въ сѣй новелѣ суть именно двѣ поста-
новы, котрѣ амѣняютъ, взгядно доповняютъ,
теперѣшну уставу: одна дотычить школъ на-
родныхъ, друга школъ середніхъ. Що до
школъ народныхъ, то домагаюся усуненія тої
аномалии, що Русины по мѣстахъ такихъ, де
становлять значне число людности а наївѣть,
якъ выказавъ ємь, въ декотryхъ и бѣльшоствѣ,
зовѣмъ позбавленій суть рускай школы. Для
того домагаюся, щобъ въ такихъ мѣстахъ, де
есть бѣльша школъ або, якъ одна школа, то
ст рѣвнорядными класами, а де при тѣмъ чи-
слу Русиновъ есть значне, бо становитъ $\frac{1}{4}$
людности або въ бѣльшихъ мѣстахъ що най-
менше три тысячи, бодай одна школа або бо-
дай рѣвнорядній класы мали выкладовий языкъ
рускій. Що до школъ середніхъ, то тепе-
рѣшна устава есть такъ уложенна, щобъ зда-
валося, що она Русинамъ нѣбы щось обѣцює,
що щобъ вразъ застерегла собѣ имъ потомъ
вѣчногъ не дати. Ось чого она вымагає, єсли
мають бути хотѣ-бы лишь хвилево и лишь
декій выклады рускій въ якій гімназії. Вы-
магає напередъ, щобъ родичъ що найменше
25 учениковъ одної класы рускіхъ выкладовъ
ижадали, щобъ оттакъ власть школъна краева
можливостъ и потребу тыхъ рускіхъ выкладовъ
узнала, а по тѣмъ всѣмъ, вже въ добромъ
разѣ, мѣгъ бы языкъ рускій бути заведеній
за одинъ рокъ въ одній класѣ въ однімъ або
другомъ предметѣ. Але то, якъ кажу, въ до-
бромъ разѣ, бо очевидно, що власть школъна
може выдати и противнѣ рѣшеніе, и такъ и
сталося въ однімъ единімъ выпадку, въ ко-
трому Русины старалися користати зъ сего
параграфу теперѣшної уставы. Тому не дивно,
що оттакъ вже занехали Русины на той до-
ровѣ добиватися узysканія рускіхъ выкладовъ
въ гімназіяхъ.

Я старався проектъ мой такъ уложить,
щобъ додогити лишь найкардинальнѣшими
засадами справедливости бодай въ дробнѣй мѣ-
рѣ и щобъ такожъ отповѣсти взгядамъ прак-
тичымъ, отже поставивъ ємь внесене над-
важчайно умѣрене. Що до практичнѣхъ взгяд-
овъ, зверта увагу, що той проектъ по перше
не нарушає головныхъ засадъ теперѣшної у-
ставы и дається выгодно помѣстити въ си-
рамахъ, по друге, що переведене его не вы-
магає великихъ заходовъ, и по трете не на-
хадає, хиба выемково, нѣякихъ коштівъ анѣ
з громады анѣ на державу.

Що до справедливости и умѣренности
внесена моїго и товаришівъ, то гадаю, що не
потребую тутъ тратити богато слівъ. Ми ма-
ли-бы право съ зовѣмъ іншими жада-
ніями выступити. Ми могли-бы, на подставѣ
нашихъ правъ историчнѣхъ, домагатися, що-
бы въ рускѣмъ краю всѣ школы, отъ найниж-
шої до найвишої, були рускій. Ми могли-бы,
на подставѣ правъ природнѣхъ, жадати, щобъ
всѣди кожному Русинови дана була спосѣ-
бностъ въ своїмъ рѣднімъ языцѣ свое вихован-
ня и повне образовань дѣставати. Ми въ на-
шої теперѣшнімъ внесеню того не домагає-
мося; не домагаємося наївѣть того, чого могли
бысъмо домагатися на подставѣ нашихъ у-
ставъ конституційнѣхъ, на пр., щобъ въ ру-
скѣмъ школѣ, якъ §. 19 уставы засадничої
пропису, усунено примусову науку языка
польського. Ми не жадаємо тутъ наївѣть дого-

дженя всѣмъ фактичнѣмъ потребамъ, бо фак-
тичнѣ потребы, якъ я выказавъ, вымагали-
бы н. пр. що найменше 4-хъ гімназій ру-
сихъ въ нашому краю. Ми, застерѣгаючи
собѣ всѣ наші права, домагаємося на тепер
только усуненія декотryхъ найбѣльше разя-
чихъ несправедливостей и декотryхъ найтяж-
шихъ кривдъ.

Русины могли-бы добиватися своихъ
правъ ще на іншої дорозѣ. По такихъ пре-
цеденсахъ, якъ рѣшене трибуналу державного
въ 19-ого сѣчня 1880 р., которымъ признано
управненіе львовскихъ Русиновъ до поспѣданія
одної рускай народной школы, по рѣшенню
трибуналу державного въ 12-ого липня того
самого року, котрѣ признало жидовскій Нѣм-
ціямъ бродскимъ мати одну школу народну съ
нѣмецкимъ языкомъ выкладовимъ, маємо до-
бру подставу надѣяться, що те, що признано
6 тысячамъ Русиновъ львовскихъ супротивъ
100 тысячамъ не-Русиновъ, те саме признано-
бы 5 тысячамъ Русиновъ тернопольскихъ су-
противъ 19 тысячамъ або 5 тысячамъ Русиновъ
городенськихъ супротивъ 4 тысячамъ
не-Русиновъ. Однакожъ я волѣвъ-бы, щобъ
мы на тую дорогу не були змушени вступити.
Я переношу надѣть найпевнѣшій процесъ су-
покойнѣ порозумѣннѣ и гадаю, що взгяды не
только на справедливость але и на добро за-
галъне краю, взгядъ на добро зрозумѣлій вла-
сній интересъ спонукає васъ, панове, що про-
екту мого не откінете.

Я не потребую уживати бѣльше аргументъ
для поперта моего проекту, не потребую
бѣльше єго оправдувати; радше може нале-
жали-бы менѣ оправдати, чому я такъ мало
жадаю, коли природній и конституційній права
признають намѣ бѣльше. Отже окрѣмъ того
взгяду практичнаго, що на бѣльшій жа-
данія не вистала-бы нѣяка новела, але треба-
бы цѣлковитої змѣни теперѣшної уставы о
языцѣ выкладовомъ, а уложенія уставы цѣл-
комъ нової, що въ нынѣшніхъ обставинахъ
не було бы рѣчю легко до переведенія або
вымагало-бы бодай іншихъ довшихъ корово-
дѣвъ, я ще другій моментъ маю на взгядѣ.
Я знаю, що якъ поодинокому чоловѣкови, такъ
и для здорового тѣла трудно єсть, єсли довго
ступалося якоюсь дорогою, наразъ потомъ за-
вернути. Для того я, бажаючи заверненія вашого
зъ дотеперѣшньої блудної дороги, радъ-бѣвъ
вамъ тое заверненіе якъ найбѣльше улекшити...

Додамъ ще одно. Вамъ подана дуже легка
способність зробити бодай першій крокъ до
того, щобъ регабілітуватися въ опінії пу-
блічнї не толькож краю и державы, але на-
вѣть въ опінії публичнї Европы, котра за-
кідає вамъ справедливо кривджене Русиновъ,
а котрого то кривдженя ваші противники у-
живають межи іншими якъ аргументу, щобъ
оправдати свое поступованье супротивъ васъ.
Чи въ той способності схочете скористати, то
ваша рѣчъ.

Подъ взгядомъ формальнимъ вношу,
щобъ мое внесеніе бѣслано до комісії школъ-
ної. (Опплески).

Бесѣда пос. О. Сѣчиньского

виголошена при дебатѣ надъ бюджетомъ
школъ народныхъ въ соймѣ д. 4. жовтня 1884.

Высокій Сойме! Добрыхъ школъ народ-
ныхъ, богато школъ народныхъ и дешевыхъ
школъ народныхъ! такій єсть нынѣ окликъ
въ нашому краю. По експериментахъ неуда-
льнихъ, небѣдовѣнныхъ нашимъ відношеніемъ и
потребамъ, переходимо що найменше въ по-
следніхъ двохъ взгядахъ на дорогу до луч-
шого. Съ уважаньемъ підношу заходы и за-
слуги п. маршалка, котрый въ своїй програ-
ммѣ виписавъ, щобъ школа була въ кождїй
ромадѣ и щобъ школа въеднала собѣ симпа-
ти, а по крайнїй мѣрѣ не стягала на себе

"odium" громады и не перетяжала тыхъ, ко-
трї до єї удержанія конкурють. Звертаюсь
на тѣмъ мѣсци до п. Романовича, бо спону-
кавъ бѣль мене до того твердженемъ, що та
школы мусятъ бути "лихій для того, що дешев-
вѣ". Отповѣдаю на сентенцію, котру бѣль за-
цитувавъ въ купецкого свѣта, що "дешевій то-
вары лихій"; я-бы ему помогъ приповѣд-
ко въ нашого свѣта, пословицею народною
"дешеве мясо собаки єдати". — Одна мысль
въ тыхъ сентенціяхъ, однакожъ не однакій
ужитокъ въ неї зробити можна. Моя сентен-
ція досаднѣшія и я нею послугуючися покла-
ду натискъ на слово мясо и скажу: "Але
їдати все такої мясо". — Я-бы хотѣвъ,
щобъ і всѣ люд мясо єли и всѣ громады
школы мали, щобъ не було громады безъ
школи. Мушу съ задоволенiemъ приняти до
вѣдомості, що рада школъна краєва отповѣ-
ла воли Высокого сойму въ торічній ухвалѣ вы-
раженїй и въ р. 1884 заснувала 120 школъ.
Справедливо въ спрavozданнію о буджетѣ школъ-
нѣмъ комісія зоставила цифру 120 съ цифрою
заснованихъ школъ після давної системи за-
п'ятківъ десять лѣт. Я маю надѣю, а особливо
промова п. гр. Баденього тую надѣю вбѣль-
шила, що мы вже на той дорозѣ, що неба-
вомъ буде мати кожда громада свою школу,
що дѣти такихъ родичевъ, котрї платять на
просвѣту дѣтей въ іншихъ селъ, для того, що
уродилися въ громадѣ, котра не має своєї
школы, не будуть рости безъ освѣти и въ
дикарствѣ. Уважаю, що тепер пора и конечно
потреба не толькож задуматися надъ тымъ, але
взятися за дѣло, щобъ школъ найбѣльше за-
вести въ тыхъ громадахъ, въ которыхъ дѣти

трактації заснованія школы, ставилася противъ
того!! Богато часу треба було, щобъ єї наклони-
ти до заснованія школы у себе. Въ чѣмъ
причина того обѣїву? — Для мене причина
близька и понятна.

Тая громада, Панове, лежить въ повѣтѣ
заражскому, а въ тѣмъ повѣтѣ сего року —
вже по розпорядженю черезъ раду школу-
нѣмъ краєву — въдано на подставѣ ухвалъ торі-
чного сойму розпорядженїе, що їдити фондъ школъ-
нѣмъ мѣсцевий". Громада въ Токахъ, заражскаго повѣта, наказано за 7000 зп.
поставити новий будунокъ школънѣмъ, ми-
мо того, що та громада вже три разы пере-
ставляла школу и тепер на будову лѣпленої
школы въ однімъ роцѣ 4.000 зп. зложила! —
Інспектръ уперся, що школа була муро-
вана, — уперся, бо такого поступовання нѣчимъ
не можна оправдати — и сказавъ: Мусить
бути школа муроvana. Сказавъ, що громада
не вольно купувати матеріалу на будовань
лѣпленої школы, а коли купить, заплатитъ
въ власної кишень! — (Противъ того рѣше-
ння (!?) внесено рекурсъ до рады школънѣмъ кра-
євої). Не дивно, що громада Токи, шукаючи
за кимъ, щобъ написавъ рекурсъ до ради школы-
нѣмъ мѣсточку, мусъла стрѣтитися зъ депутацію
ромады Лубянокъ, котра приїхала знову за
писаремъ, щобъ написавъ прощеніе, щобъ ихъ
зовѣмъ звѣльно бути заснованія школы. Коли
они отже звѣльшилися и поговорили, то не диво,
що депутатія въ Лубянокъ върнувшись до дому
сказала: "Не даймося! Не хочемо школы, бо
отъ що тамъ виробляє інспектръ и рада
окружна съ Токами!"

Панове, сходися и я съ тими людьми въ
Лубянокъ и кажу Вамъ, що та громада инте-
лігентна, що робить найлѣпше враженіе. Я
старався наклонити їхъ до заснованія школы;
я представавъ имъ потребу и користи, ажъ
въ кінцѣ сказали: "Добре, але самі прїймо
учителя; наїтъ учить наші дѣти, наїтъ
хати до хати, лише щобъ мы не знали
інспектора и окружної ради; бо — поїдуть
— боимось здирства та й клопотівъ!" — Здир-
ства? но, розумію, бо въ Тернопольскому стя-
гають за 7 и 9 лѣтъ залеглі кары за непо-
сланіе дѣтей до школы; здирствомъ можна на-
звати і те розпорядженїе, що конче будунокъ
мусить бути муроvana, — але клопотівъ —
якихъ клопотівъ боїтесь? Але скажу, Пано-
ве, що я і ти пояснюю. Ось на Подблю, а
докладнѣше сказати, въ тернопольскому окруж-
нѣ, мало громадъ, въ котрьхъ було-бы добрѣ
порозумѣннѣ межи громадою а учителемъ. За-
стерьгаюся: не говорю, що вина по сторонѣ
учителя, хоча допускаю, що межи учителемъ
яко чоловѣкомъ жіючимъ, а якимъ членомъ
ромады може бути невгода. Кажу, не учитель
виненъ, але поступованье ради окружної і
інспектора. Всѣ Панове признасте, що посту-
пованье небѣдовѣнне и дражнене може стати
на перешкодѣ зреалізованія тихъ гадокъ і тої
программи, яку високій Соймъ повзявъ минув-
шого року що до заснованія новихъ школъ, і
для того надѣжуваю вашої терпеливости, Пано-
ве, і втягну въ дискусію особи.

Панове! Тернопольскій округъ школънѣмъ
належить до тихъ, котрї мають найдавнѣй-
ші школы тутъ въ рускому краю. Тамъ суть
села, въ котрьхъ господарѣ мають по 50 лѣтъ,
а умѣють читати. Не вѣ школы они тое вы-
несли. Не знаю, чѣмъ впливати те прися-
ти належить, але певно, що хтось такій бувъ
въ той околиці, що старався переконати хло-
півъ, що чоловѣкъ тоды стався чоловѣкомъ,
коли хоча трохи письма звав. Придивѣтъ-же
ся близьше, якъ виглядає стань школництва
на Подблю въ той славнѣмъ округѣ Терно-
польскому. Передъ кількома роками мало де-
була школа беъ превентованого учителя, котрый
може ще походивъ въ "препаранды",
якъ висказався съ певною погордою п. Рома-
новичемъ, котрый — межи нами сказавши —

може ї самъ єсть ученикомъ такого препарандиста. Пригадую собѣ одного великого чоловѣка — а бувъ і тоды ще малымъ, і говорено въ товариствѣ о школахъ василіанськихъ въ Бучачі и єзуїтскихъ въ Тернополі; отже той великий чоловѣкъ, нынѣ вже покойникъ, сказавъ: „Не говорѣть анѣ о василіанській, анѣ о єзуїтской школѣ; може бути, що вась тепер лѣпше учатъ, але я, що умѣю, завдячу имъ“. То, що сказавъ п. Романовичъ о тихъ препарандистахъ, то зачѣпило трохи за струну вдачної памяти, бо и мене учивъ черезъ три роки такій препарандистъ, а потрѣхъ лѣтахъ здавъ я испитъ до школъ латинськихъ. На мѣсце тихъ препарандистовъ — а вношу ї того, що той інспекторъ мусить дѣлати въ мысль інтенцій передбесѣдника мого — на мѣсце тихъ впроваджено новыхъ людей. Цѣлкомъ природна рѣчъ, що люди старѣються мусить мѣсяціа уступати молодшимъ. Але якъ ихъ повбувано? Треба, щоби вы мали слухайностъ послухати, що въ тѣмъ взглядѣ говорять бѣзъ р旤ніївъ інтелигентніи Русини и Поляки: Поусувано людей для того, що они інспекторови не сподобалися, а се для того, що не мали по-трѣбної квалифікації. И такъ подамъ одинъ примѣръ. Усунено въ Тернопольському учителю въ Бѣло, который черезъ кольканійцѧ здавъ бувъ учителемъ въ Хоростковѣ, а въ той школы вийшли такі люди, що одинъ єсть нотаремъ въ Коломацькому, а другій дегідентомъ у адвоката. Если бѣль потрафивъ учити въ Хоростковѣ, то потрафивъ бы и въ Бѣлій учити. Не знаю, яка причина єго усунення, але конець єдинцемъ, се суть слова по-крайженого, „інспекторъ сказавъ ему: „Ustap się Pan, bo inaczej Pana chleba pozbawiać“ и вымѣгъ на вѣмъ, що подався на пенсію и въ той способъ єго усунувъ. Суть и такій, котрой не далиса усунути, бо за ними стоїть по-вага ихъ имени и. пр. учителъ въ Миколаївцахъ. Учителемъ тамъ єсть той славный Рыбачикъ; іміє єго знане въ газетѣ, тажъ бѣль виснуває „отдѣль рибацкій“, кружокъ учительській; єсть то чоловѣкъ інтелигентний такъ, що хочь-бы и якій поступовѣць, може внати приятельство съ нимъ говорити. Есть то чоловѣкъ дуже пильный въ своїмъ званю; лиши що бѣль кромѣ годинъ обовязковыхъ працює надъобовязково: бѣль скликує мѣщанській дѣти и прадію надъ ними, щоби ихъ трохи обтерти въ той грязи и темноти. И якъ разъ за те дѣставъ нагану, що продававъ книжки, що перейшли цензуру, книжки для просвѣтъ народу, въ видавництвѣ „Проесвѣтъ“ — а продававъ такъ само, якъ продав м旤й учителъ тѣ, що видали „Macierz“, а котому я того за вѣ не беру. Отже и інспекторъ не повиненъ за вѣ брати учителеви, если бѣль ширитъ просвѣту межи народомъ книжками рускими. А прецѣ п. Рыбачикъ мавъ за те дисциплінарку и стративъ два квінквінія, а молодшого єго помочника, съ которымъ була лекша справа, п. Ант. Каминського, Поляка, перенѣсъ інспекторъ за те, що помагавъ п. Рыбачикови учити дѣти мѣщанъ надъобовязково въ недѣль и свята, на бѣршу посаду. Гадаєте панове, що може на мѣсце усуненыхъ дано рѣвно добрыхъ пѣдъ взглядомъ службової квалифікації? Нѣ; на мѣсце ихъ подавано такихъ, котрой лиши соромъ роблять школници, котрой туло одробину пошановання, яке ще школа має въ очахъ народу, підирають. Той самъ панъ інспекторъ, котрой видається такимъ ревнимъ, толерує въ тѣмъ самомъ повѣтѣ въ Стегніковцахъ такого учителя, котрого вйтъ на добу до арешту замкнути за те, що упивши, въ корчмѣ шибы повыбивавъ. О тѣмъ знала рада школници окружна, але не виточила навѣть слѣдства противъ него. То не єсть одинъ случай и коли мене що спонукало до виступленя и вмѣшавась въ дискусію, то бѣль, котрой чую на вѣдь, що тѣ, котрой школници дають фирму, наражаютъ єго на зневагу.

(Конець буде.)

Загальний Зброй членовъ „Народного Дому“.

Вчера отбувся скликаний Совѣтомъ „Народного Дому“ Загальний Зброй членовъ тогоже інститута и тревавъ бѣль години 11-тої рано до 2-гої пополудніи и бѣль 6-тої до 10-тої вечеромъ. По богослужению „за всяко прошеніе“, отправленіемъ въ Успенській церквѣ, прибували члены бѣль 9½ години до великого салѣ „Народного Дому“. Зброй не открывався

до години 11½ за-для того, що до того часу не явився бувъ ще протекторъ інститута, найстаршій вѣкомъ рускій єпископъ Преосв. Іоанъ Ступницкій. Пѣдъ часу того довгого віжидання члены інститута, а явився ихъ звичъ 50 въ Львова и въ рідніхъ сторонъ краю, въ переважній часті священія, горячо толкували о одній рѣчи, на которую не були приготовлені, пробуваючи до салѣ „Народного Дому“, бо програма Збору тої перворядної важкої рѣчи не виказувала. „Общирльничо-кредитове Заведеніе“ удалось до „Народного Дому“ съ проосьбою, о помочь и о кредитѣ. Збраними въ сали членамъ роздавано всяки отозвы въ справѣ того банкового Заведенія. Въ одній отзывѣ єсть підписомъ „Свѣдущій положенія дѣла“ читали члены: „Родимці! Великое нещастье постигнетъ цѣлу Галицкую Русь, если заблаговременно его неотвернемъ. Наши церкви, наши інституції и мы сами потерпимъ убытокъ и моральное пораженіе съ всѣми послѣдствіями материального краха — униженіемъ и нищетою, если не окажемъ, що мы и въ тяжкій хвили твердны патріоты, уміючи стати якъ одинъ мужъ въ заштѣ общихъ и собственныхъ интересовъ! Наша единственная финансова інституція „Общирльничо-кредитовое Заведеніе“, где Галицкая Русь сберегала трудомъ заработанный грошъ — подорвана и грохитъ паденіемъ, подъ бременемъ которого пропадеть многое, що усиліямъ патріотовъ удалося для нашего народа пріобрѣсти. Не тутъ мѣсце розпространитися надъ причинами грозящої опасности! Не пора тогда, когда домъ разрушается, обвинятися его строителей или управителемъ, а пора безъ намисла приступити къ єго спасенію.“ Дальше „свѣдущій положенія дѣла“ радать Родимцямъ пытати свѣдущихъ людей о причини нещастного положенія, а коли тії пояснятимъ имъ причини и открыють имъ вражій планъ, тогда они сейчасъ приступлять до спасаючої акції. Отозва виснуває Русиновъ, щоби „каждый жертвававъ, що може“ на ратунокъ інституції, щоби якійсь часті вдергавася съ виниманьемъ вкладокъ и робивъ добровольну підписку. Друга отзыва бѣль завданого спасаючого комітету, котору мы получили до розсылки съ „Дѣломъ“ и котору нашї Вл. Читатель въ цѣлості отчитають, виснуває такожъ Русиновъ, щоби були терпеливі.

Не треба и казати, — якъ кождый членъ „Народного Дому“, глубоко понимавъ важкостъ ситуації, якъ щиро вязъ собѣ до сердца слова бѣзовъ, — але въ другої сторони якъ глубоко призадумався надъ тимъ, чи безпечно „Народному Дому“ давати поруку въ „Общирльничо-кредитове Заведеніе“ — и въ загалѣ чи безпечно такому інститутови, якъ „Народный Домъ“ ангажуватися въ дѣла банковї и пріимати на себе отвѣчальність за можливій, въ уставѣ предвиджений наслѣдки?...

Крыл. Малиновскій, яко предбесѣдтель Совѣта „Нар. Дому“ откryвъ засѣданье Збору, отмовивши „Царю Небесному“. Опосля повинавъ вѣрбанихъ членовъ, виѣсть многолѣтство Е. Вел. цѣсарю Францъ-Іосифу I и присутному еп. Іоанови, заявивъ, що яко отпоручники явилися: крыл. Готеровскій бѣль львівської митр. капітулы, крыл. Юзичинській бѣль пемышлької, а п. Альфредъ Яновскій бѣль Ставропигії; представивъ рѣвно п. Котовича яко представителя власти політичної. Наконець виѣесь, щоби предбесѣдателемъ Збору вибрали черезъ аклямацию крыл. Готеровского, а ваступникомъ предбесѣд. крыл. Шведицкого.

О. Лопатинській въ Роздолу поставивъ внесенье, щоби вборови дати колька хвиль часу на нараду въ дѣлѣ вибору предбесѣдателя і его ваступника. О. Малиновскій заявивши, що бѣль поступавъ після звичаю, що найстаршого вѣкомъ члена выбирано предбесѣдателемъ, а другого по нимъ ваступникомъ, — піддавъ свое внесенье пѣдъ голосованье. Его внесеніе упало, а удержано єо. Лопатинського. Члены отбули групами конференцію, а опосля устами о. Лопатинського предложили на предбесѣдателя о. Шведицкого і на ваступника Дра Омеляна Огоновского. Предложеніе се при голосованію перейшло однодушно. Оба вибрани заняли свои мѣсця. На секретарѣвъ покликано о. Лопатинського і Дра Короля.

По виборѣ президію о. Малиновскій чрезъ цѣле ранішне засѣданье читавъ дуже обширне справозданье въ дѣяльности інститута і въ єго стану фінансового, а скончivъ викладомъ свого погляду на ролю інститута въ найближшій будучності и отвѣтно до того

поставивъ колька внесень. Поглядъ о. Малиновскаго бувъ той: інститутъ „Народный Домъ“ доси має на оцѣ розширитися (експанзивностъ), а бѣль тепер повиненъ стягатися, щоби управильнити свої дѣла и привести до гармонії доходы съ розходами. Для того поставить бѣль внесенія: 1) щоби буреу „Нар. Дому“ зредукувати въ 30 бурсаковъ на 15 (10 до гимназії а 5 до ремесла); 2) щоби скасувати запомоги (700 зр. рѣчно) для учащи-ся молодежі; 3) щоби „Академическому Кружкови“ отнати нынішне умѣщеніе, которое може принести чиншу 300 зр.; 4) щоби на нїякій театральній представлени не давати салѣ „Народного Дому“. — Яка була дебата надъ тими внесеніями и яка ихъ стрѣтила доля, о тѣмъ донесемо на другій разъ. По справо-даню о. Малиновскаго перервано засѣданье до 5 години, а заповѣдено довѣрочну нараду въ комітѣ „Рускої Рады“ на год. 4½ по обѣдѣ.

На довѣрочній нарадѣ, котра тревала дѣвъ години безъ участія публики, а на которую було запрошено лиши колька лицъ не-членовъ съ голосомъ дораджуючими, було розбиране именно дѣло поруки „Народного Дому“ за „Общирльничо-кредитове Заведеніе“. Позаякъ нарада ся була довѣрочна, мы не можемо подати въ неї справы, а обмежимось только на єи результатѣ, котрой бувъ оповѣщений прилюдно на засѣданю ветѣрнімъ въ сали „Народного Дому“ въ формѣ внесенія п. Меруновича: „Загальний Зброй поручає управлюющему Собѣтovi „Нар. Дому“, щоби належно розсмотри-ти єю справу, а по розсмотреню скликавъ Загальний Зброй для мериторичного єи розгляду.“ Внесеніе се приняло безъ найменшої дискусії, бо она отбулася на засѣданю довѣрочномъ.

На нашъ поглядъ Загальний Зброй членовъ „Народного Дому“ поступивъ собѣ въ тѣмъ такъ важнімъ дѣлѣ, о сколько мѣгъ, тактовно и оглядно, — и доказавъ свою ухвалю, якъ дорожитъ бѣль тою першою нашою інститутію всенародною, якъ стереже єи бѣль всякої не только матеріальни але и моральни школы. Не мѣгъ вже бѣльше ошибатися той, що може думавъ, що Загальний Зброй членовъ, неосвѣдомленій съ становомъ дѣла, неприготовленій на рѣшанье такъ безконачно важного дѣла, пойде за першимъ чимъсіемъ покликомъ и ухвалить поруку „Народного Дому“ за евентуальну пожичку „Общирльничо-кредитного Заведенія“. Мы, дѣвѣдавши въ послѣдній хвили о сїмъ проєктѣ, не сумнѣвалисѧ анѣ на хвилю, що члены „Народного Дому“, тої твердинѣ галицко-руського народа, свѣдома такъ якъ мы можли-выхъ грѣзныхъ наслѣдствъ такого кроку, не схотять брати на себе тяжкої отвѣчальности передъ народомъ, передъ сучаснімъ и грядучимъ поколѣньемъ. Бувають тяжко прикрі хвилѣ въ житю чоловѣка чи народа, коли по-трѣбно пожертувати не однімъ дорогимъ, — але-же и буває щось такого дорогого, чимъ пожертувати а навѣть поризикувати не можна. Такимъ дорогимъ всему рускому наро-дови єсть именно нашъ „Народный Домъ“. Найменшій недоглядъ єго матеріальнихъ и моральнихъ интересовъ, одробина легкомысності — готовъ спровадити на сей нашъ інститутъ непредвиджений грѣзний наслѣдки. Только-же, мы твердо вѣримо, до чогось подобного не дѣдѣ, а коли-бѣ на те заносилося, то мы не сумнѣваемо, що весь народъ, правдивий властитель інститута, піднесе свїй важкій протестъ.

Прикури нынішну ситуацію „Общирльничо-кредитового Заведенія“ кождый щиро виславъ внесеніе въ справѣ вишкідового отведеню горскіхъ водъ. — Пос. Мерунович мотивувавъ свое внесеніе въ справѣ церенія північної жѣлѣзницѣ на власності держави. Внесеніе се звучить: „Соймъ зволить ухвалити: Взысавося правительство на сїлѣ арт. 19 статута краевого засѣданю на важній интерес економічнаго краю, що виеднало въ властивій дорозѣ, щоби по скончаню дотепершнаго привилея товариства північної жѣлѣзницѣ цѣсаря Фердинанда лінії єї перейти підъ управу правительства.“ Внесеніе єо звучить: „Соймъ зволить ухвалити: Взысавося правительство на сїлѣ арт. 19 статута краевого засѣданю на важній интерес економічнаго краю, що виеднало въ властивій дорозѣ, щоби по скончаню дотепершнаго привилея товариства північної жѣлѣзницѣ цѣсаря Фердинанда лінії єї перейти підъ управу правительства.“ Внесеніе єо звучить: „Соймъ зволить ухвалити: Взысавося правительство на сїлѣ арт. 19 статута краевого засѣданю на важній интерес економічнаго краю, що виеднало въ властивій дорозѣ, щоби по скончаню дотепершнаго привилея товариства північної жѣлѣзницѣ цѣсаря Фердинанда лінії єї перейти підъ управу правительства.“ Внесеніе єо звучить: „Соймъ зволить ухвалити: Взысавося правительство на сїлѣ арт. 19 статута краевого засѣданю на важній интерес економічнаго краю, що виеднало въ властивій дорозѣ, щоби по скончаню дотепершнаго привилея товариства північної жѣлѣзницѣ цѣсаря Фердинанда лінії єї перейти підъ управу правительства.“ Внесеніе єо звучить: „Соймъ зволить ухвалити: Взысавося правительство на сїлѣ арт. 19 статута краевого засѣданю на важній интерес економічнаго краю, що виеднало въ властивій дорозѣ, щоби по скончаню дотепершнаго привилея товариства північної жѣлѣзницѣ цѣсаря Фердинанда лінії єї перейти підъ управу правительства.“ Внесеніе єо звучить: „Соймъ зволить ухвалити: Взысавося правительство на сїлѣ арт. 19 статута краевого засѣданю на важній интерес економічнаго краю, що виеднало въ властивій дорозѣ, щоби по скончаню дотепершнаго привилея товариства північної жѣлѣзницѣ цѣсаря Фердинанда лінії єї перейти підъ управу правительства.“ Внесеніе єо звучить: „Соймъ зволить ухвалити: Взысавося правительство на сїлѣ арт. 19 статута краевого засѣданю на важній интерес економічнаго краю, що виеднало въ властивій дорозѣ, щоби по скончаню дотепершнаго привилея товариства північної жѣлѣзницѣ цѣсаря Фердинанда лінії єї перейти підъ управу правительства.“ Внесеніе єо звучить: „Соймъ зволить ухвалити: Взысавося правительство на сїлѣ арт. 19 статута краевого засѣданю на важній интерес економічнаго краю, що виеднало въ властивій дорозѣ, щоби по скончаню дотепершнаго привилея товариства північної жѣлѣзницѣ цѣсаря Фердинанда лінії єї перейти підъ управу правительства.“ Внесеніе єо звучить: „Соймъ зволить ухвалити: Взысавося правительство на сїлѣ арт. 19 статута краевого засѣданю на важній интерес економічнаго краю, що виеднало въ властивій дорозѣ, щоби по скончаню дотепершнаго привилея товариства північної жѣлѣзницѣ цѣсаря Фердинанда лінії єї перейти підъ управу правительства.“ Внесеніе єо звучить: „Соймъ зволить ухвалити: Взысавося правительство на сїлѣ арт. 19 статута краевого засѣданю на важній интерес економічнаго краю, що виеднало въ властивій дорозѣ, щоби по скончаню дотепершнаго привилея товариства північної жѣлѣзницѣ цѣсаря Фердинанда лінії єї перейти підъ управу правительства.“ Внесеніе єо звучить: „Соймъ зволить ухвалити: Взысав

ЗАГРАНИЦА.

Франция. После официальныхъ вѣстей разочарования вѣстей о падении французского войска противъ Хинь и адмиралъ Курбе вымѣрилъ первый ударъ для 1. о. на мѣсто Ке-Люнгъ. Французы отрѣтили съ стороны хиньского войска, котораго на островѣ Формоза было около 15.000, сильный опоръ. Мимо того удалось Французамъ занять позиции на горбахъ коло мѣста, а въ ночиъ 2 на 3 с. м. обсадитъ два значительныхъ укрѣпленія. Минувшую недѣль мавы наступили приступъ на вѣхѣ укрѣпленія мѣста. Рѣвночно, коли адмиралъ Курбе выѣхъ съ войскомъ на берегъ подъ Ке-Люнгъ, зачѣпивъ адмиралъ Лесне приставъ Тамт Сио, что лежитъ двадцать миль бѣгъ Ке-Люнгъ. Наколи-бы адмираловъ Лесне удалось занять ту позицию, то бѣгъ оттѣхъ-бы Хиньцамъ, что боронятъ Ке-Люнгъ, всяки дорогу. Въ битвѣ подъ Ке-Люнгъ мали Французы лишь малъ страсти, коли тымъ часомъ Хинь мали 80 до 100 убитыхъ и 200 до 300 раненыхъ.

Англія. Англичане могутъ зновъ повелічаться побѣдою въ Египтѣ. Симъ разомъ однакожъ цѣла заслуга побѣды належится лишь одному чоловѣкови, именно Гордони, который съ холодною кровью правдивого Англичанина вытревавъ въ Хартумѣ до самаго конца и ставшись паномъ наиболѣйшой позиціи въ Суданѣ. Магдій мусѣвъ на послѣдокъ переовѣдчили, что нѣкого не може здѣлать противъ Гордона и мусѣвъ отступитъ отъ мѣста та вѣхѣ въ глубину Судану. Гордонъ буде мѣгъ теперь легко получитъ съ англійскимъ войскомъ, зъ которы-бы стороны оно не надѣло: чѣтьѣ Свакима чи горѣ Нилемъ. Одна заходить лишь обава, чѣтьѣ сеи побѣды Гордона все таки не буде потреба экспедиціи до Судану. — Дня 7 о. м. отбулася въ Лондонѣ на рѣда министрѣвъ, на которой разбиралася спора египетска и полуднево-африканська. Рада признала, что теперѣшний отношенія до трансваальской республики сталико не можливы и поставила выслати ультиматумъ, жадающе отпущенія занятыхъ територій. Въ египетской справѣ не ухвалено нѣкого. Глядѣстъ выступивъ лишь противъ проекта, чтобы Англія ручила на довѣшъ чѣтьѣ за зредукованіи проценты, поизрѣвъ однакожъ гадку, чѣтьѣ Англія покрыла недобѣръ египетской.

Италия. Царя надѣливъ итальянскаго министра дѣлъ внутрѣшнихъ Манчинъ великимъ хрестомъ ордера Александра Невскаго, а министръ Гиро въ сеиъ письмѣ до Манчинъокаже, чѣтьѣ се есть отзнака за прислуго, яку Манчинъ зробивъ для скрѣпленія дружныхъ относій Италии съ Россіею. Въ политическихъ кружкахъ въ Италии уважаютъ се за доказъ, чѣтьѣ Италии не выключена отъ трицѣсарскаго союза. — „Italie“ доносить, чѣтьѣ нѣмецкій посолъ въ Ватиканѣ, Шлещертъ, вернувшись до Рима, получивъ слѣдующу инструкцію: Кабинетъ берлинскій годится на вѣльность и свободу образованія духовныхъ, але лишь подъ тымъ условіемъ, чѣтьѣ курія заменену архіепископівъ для Познанія и Колоніи.

Голландія. День 26 вересня стався памятный въ исторіи Голландіи; тогоди имѣнно зѣбралиася була въ Газѣ палата пословъ и радила надъ зѣмною §. 198 констатуція. Параграфъ сей наказуе имѣнно, чѣтьѣ часѣ регентія въ порядку наслѣдства и въ констатуціи не може бути зроблена жадна зѣмна. Правителство поставило було отже внесеніе въ палатѣ, чѣтьѣ сей параграфъ зѣбнити и палата принялася се внесеніе 68 голосами противъ 14. Се внесеніе перейшло та-жъ и въ палатѣ пановъ, а правителство постановило на пѣдставѣ ухвалъ парламенту задля зѣбнитихъ причинъ неспечного наслѣдства по смерти короля, выключиши констатуцію зѣбнити права въ наведеномъ параграфѣ. Але палата, дозволяючи таку зѣмну, тратить такожъ на пѣдставѣ констатуції свой мандатъ. Слѣдующого отже тиждня мае палата бути за-для сеи причины розвѣзана.

НОВИНКИ.

— День именинъ цѣсаря обходжено якъ що року съ величимъ торжествомъ по всѣхъ церквахъ и ко-стелахъ.

— Львівскій митрополитальний ординарія скликавъ отпоручниківъ вдовичо-сиротскаго фонду на надзвичайный зѣбздъ до Львова на д. 28 и. с. жовтня для нарады надъ судьбою тоги части фонду, которая давнійшѣ зѣсталася умѣщена въ „Общомъ кред. Заведенію“, а евентуально надъ ратованіемъ тогоди заведенія посредствомъ нової пожички.

— Музично-драматичній вечерь съ танцами, устроенный позавчера „Рускимъ Касиномъ“ въ честь членовъ „Народного Дому“ при слушаю ихъ загальному збору, удавалъ въ загаль гарно, хочъ публика не була такъ численна, якъ тоги можна було надѣлиться, особливо въ виду цѣли, на яку выдѣль „Р. Касина“ призначивъ чистый дохѣдъ зѣ вечерка, т. е. заложенъ фонду на устроеніе постѣйного аматорскаго театру у Львовѣ. Программа була досить оригинална, бо кромѣ ішої „довольно вправѣ извѣстныхъ и старыхъ“, якъ выражалася „Новый Проломъ“, замѣсть декламаціи дано гумористичній монологъ „На сценѣ“ и одноактову комедію (перекладъ зъ польскаго) „Онуй-Фрій“. Співви и представление выпали добре, а п. Мончаловскій въ роли „веселого и живого челядника фризіерскаго“ мусѣвъ, якъ каже та-жъ газета, и найсумнійшаго чоловѣка розмѣшила. Рѣвно жъ удачно выголосивъ п. Яр. Ильницкій свой гумористичній монологъ. Сума чистого доходу доси ще не оголошена.

— На першомъ заѣданіи тов. Качковскаго минувшої суботы уконоституовався новий вѣдѣль подъ про-

водомъ Б. Дѣдницкого. Заступникомъ предѣдателя и заразомъ касіеромъ выбрано о. К. Яримовича, контролоромъ п. О. Волошиновича, секретаремъ п. О. Мончаловскаго, а магазинеромъ п. О. Гарасимовича. До комитету редакційного вѣшили Дѣдницкій, Полянській, Лабашъ, Мончаловскій, Габла и Курбасъ.

— О. Ив. Литвиновичъ, катихитъ гімназіи въ Стаславовѣ, получивъ грамоту на соѣднинка консисторскаго съ отзнаками крылошанскими и право ноноситъ одежду крылошанскую.

— П. Лимитр Вѣціковскій, дотеперѣшній учитель при рускѣй школѣ правъ у Львовѣ, перенесеный министерствомъ проовѣты яко суплентъ до нѣмецкой гімназіи у Львовѣ.

— Цѣсарь подарувавъ громадѣ Вильче перемышлько повѣта 100 зр. въ приватнаго фонду на будову церкви.

— На вѣстю у о. Коровця въ Мервиці, де повѣнчалася его дочка съ п. Дим. Левкевичемъ, професоромъ руское гімназіи у Львовѣ, зѣбрано для бѣдныхъ учениковъ тои-же гімназіи 16 зр. 85 кр.

— Спаси Богъ Добрѣмъ! — В. И.

— Въ школѣ промислу артистичнаго у Львовѣ минувшої недѣль при раздаваніи нагородъ зѣботали такожъ публично отзначеній Русини, ученики гімназійній, п. Николай Яцѣвъ, Михайло Яремкевичъ и Романчукъ.

— На пасады нотаріальни въ Старой соли, Підбужи, Николаевъ, Буковку, Балагородѣ и Лютивіскахъ розписала перемышлька палата поторіальна конкурсъ съ речинцемъ до послѣднаго жовтня.

— Именованія. Дирекція почты и телеграфѣвъ надала посады почмайстрѣвъ: А. Соболевскому експедиторови въ Озерянахъ, а маниципалитету Павлинѣ Берначекъ въ Щуровицахъ; дальше посады стайнічного въ Тернополѣ Станіславови Мандлеви а въ Бережанахъ Б. Вонсовичеви; оттакъ посаду експедиента почт. въ Рыботичахъ Павлинѣ Корбѣ; въ Немировѣ Марії Маслякевичевої; въ Креховѣ Аннѣ Колесовї; въ Баворовѣ Михаїлѣ Бартковскому; въ Ольшаниці Т. Дарокѣ, вдовѣ по почмайстрѣ; въ Баришу експедитору постѣвѣ Л. Коженовскому. — Инопекторомъ дороги краевої Городенка Залуче именованыи Валерій Теодоровичъ, властитель Поточкѣ.

— Въ школѣ лѣсовѣй у Львовѣ розпочинаюто 13 с. м. вступніи испыти въ математицѣ, физики, науки природнихъ, географії и языковъ. За испыти вступніи платига такса 2 зр. Дня 18 с. м. наступить открыте року шкѣльного въ сїй школѣ.

— Панна Юлія Шнайдеръ, бувша учителька въ Бѣбрѣ, о котрої усунено, обурюючомъ вояже почути справедливости, мы докладо розказували въ 104 н-рѣ „Дѣла“, остає дохи на сїї „посадѣ“ въ Стокахъ. Слова „посада“ мы уживаемо только евромично, бо панна Шнайдеръ, не маючи въ Стокахъ помешканія, живе въ Бѣбрѣ, откі щоденъ, мимо слоты и злон дороги ходить пѣшкомъ до Стѣкъ (около 5 километровъ) и вчитъ дѣтей то въ одной то въ другої хлопокї хатѣ, де ёй удастся знайти на той день вольне мѣсто и збрати кольканайцятеро дѣтей. Чи при такомъ способѣ на довго вистаричить ея здоров'я? Отсє есть найновійшій, легкій и практичній способъ скорого зъ уживання учителівихъ силь! Цѣкава рѣчъ, чѣтьѣ якій оторучника ради шк., который бувъ въ Стокахъ для „рекогноскованія терену“, выявивъ передъ панною Шнайдеръ и другими присутніми людьми ту для неї зовѣмъ несподѣвану истину, чѣтьѣ перенесено еї зъ Бѣбрки до Стѣкъ — на еї власне жаданье!

— До Александрии въ Египтѣ вихавъ сими днами нашъ молоды землякъ, п. Билинський, магістеръ фармації. Побѣхавъ бѣгъ тамъ на посаду до антики нашого земляка, п. Василія Олійника, который передъ лѣтами завандрувавъ зъ Галичини до Египту и доровився тамъ власної антики. Пѣдѧчасть недавнаго бомбардованія Александриї Англичанами и Олійникъ потерпѣвъ отрату на 200.000 франківъ, а межинародна комисія, иризнала ему лиши 100.000 вынагороды. Мимо того п. Олійникъ маєтъ добрѣ, бѣдь часъ перебуду нашого б. митрополита Йосифа Сембраторвича до Святої Земли. п. Олійникъ повитавъ и праїмавъ у себе достойного гостя и его товариша подорожи. И митрополитъ Йосифъ бувъ незмѣренно урадуваний, отрѣгивши на таїй чужинѣ поважного Руїна, и п. Олійникъ ще бѣльше зрадувався, витачи добро го архіпастиря рѣдної землї, которую таку давно покинувъ и почувши рѣдне руске слово... Ба и митрополитъ нашъ Йосифъ тогоди мусѣвъ бувъ уже покинута свою рѣдну землю... Стрѣтились на далекої чужинѣ два земляки, оба не маючи надѣї дождати вѣку въ свой країнѣ, — сердечна мусѣла бути ихъ отрѣча, резне мусѣло бути ихъ прощеніе.

— Театральна трупа Старницкого перейде позадовго, якъ доносить „Рускимъ Край“, въ Москву, де будуть даватися малоруській представленія.

— Читальня въ Городиці. Дня 9 (21) вересня с. р. открыто читальню въ Городиці, гусятинскому пов. По полудніи того дня на запрошеннѣ вѣдѣлу читальни почали зѣблити сѹвѧщеникъ и сходитися господарѣ зъ осуїдныхъ сель, а то: п. Постолівка, п. Барвінський, п. учитель Гайдукевичъ и 15 господарѣвъ; зъ Трібуховець п. Гудыкъ съ родиною, съ своими співаками и колькохъ господарѣвъ; зъ Самолукотъ п. Юхновичъ, п. учитель Садовскій и 8 господарѣвъ; зъ Гусятына Вп. дръ Дамінъ Савчакъ съ женю; зъ Хлощівки учитель Кашицкій и колькохъ господарѣвъ; зъ Личковець учитель Дивіна и колькохъ членовъ „Кулак“ рѣльничого и учитель Капій зъ Хоросткова. Гості, якъ и мѣсцевій зѣбларії, молебень къ Пресв. Богородицѣ. Зъ церкви на вечірню, де по вечірні священики отпраївали молебень къ Пресв. Богородицѣ. Зъ церкви удалося до дому, чо за стараньемъ вѣдѣлу читальни бувъ прехорошо устроєній цѣбами. Мѣсцевій панъ-отець Грацина посвятилъ новій хрестъ умною для чит. зробленій черезъ господаря Крациа та посвятилъ щиримъ словомъ гостей. Потомъ голова читальни, честный господаръ Петро Зарбівій, открылъ читальню. Ч. госп. Петро Кришталовичъ, секретарь читальни, подикувалъ за трудъ о. духовнымъ, п. учителемъ и честнымъ господарямъ, чо були ласкай на тое торжество прибути и просвѣтитъ вѣхъ, щобъ стались якъ набѣльше до читальній народъ наклонювати и добрыми радами вспирати. Вп. дръ Савчакъ представивъ чѣль читальній на живыхъ промінрахъ просвѣщенихъ и темніхъ народівъ, показавъ, чо толькъ одна просвѣта провадитъ народъ до добробуту ища, а учит. Гайдукевичъ промовлявъ о конечній потребѣ просвѣтити межи нашими народомъ. На послѣдокъ промовивъ ще п. Мартиникъ, мѣсцевій учитель, а о. Гудыкъ подикувалъ ще п. Лукіановичеви и Рокощови, управители школи, за їхъ труды, которыми дуже много причинили до основання и торжественного открытия читальній. Потомъ всѣ отпомівали имія народній и многолѣтній цѣсареви. По торжествѣ открытия наступило щире приять гостей при опльной вечери. — Основатели читальній суть: Ив. Панківъ, начальникъ громади, о. Грицана, п. Лукіановичъ, п. Рокощови, богословъ п. Север. Грицана, Петро Зарбівій, Петро Кришталовичъ, Заводскій, Стельмахъ и Мартинюкъ. Яко члены читальній вписали: о. Гудыкъ, Барвінський, Юхновичъ и п. Гайдукевичъ, Кашицкій, Садовскій, О. Лукіановичъ, Дивіна и дръ Савчакъ. — Одинъ зъ притомишихъ.

— Въ Балинцахъ на вѣстю днія 18 рус. вересня зложили въ руки вѣденьскаго богословіа, п. Н. Рудницкого, на „Народный Домъ въ Коломыї“: Вп. панство молоды Іванна Шмігельська и Колотъ 2 зр.; Воч. Шмігельська, родичъ молодог 1 зр. 50 кр.; Воч. оо. М. Крушельницкій 4 зр. 10 кр., Юл. Войнаровскій 1 зр., Курпакъ 50 кр., Вп. п. Гавликівскій 1 зр., Е. Дзюбаковскій 1 зр., Гошовскій 50 кр., Барнікъ 50 кр., Макаревичъ 20 кр., Кейванъ 20 кр. Зѣ дробійшихъ датоў 1 зр. 80 кр. Всего разомъ 14 зр. 20 кр. Кромѣ того приславъ Вп. Киселевскій, учитель зъ Жаби-Ільца, 3 зр. — Всѣмъ тымъ Вп. Родимцамъ складаю на сѣмъ мѣсце щиро-руске Спасибогъ! — Н. Лепкій.

— Похоронъ Манарта отбувся 7 с. м. съ величимъ торжествомъ и при такъ численній участіи публики, якъ може и не лучаєсъ при похоронахъ панувавшихъ монарховъ. Вся супольностъ вѣденьска безъ рѣжницѣ брала въ нихъ участіе. На улицахъ, которыми переходивъ сумій похѣдъ, горбля газовъ лѣхтары, закрытія чорною опоню, а за карааваномъ поступали три возы, набиті вѣнцами. Передъ домомъ штука красонихъ (Kunstlerhaus) похѣдъ задержався, а предѣдатель товариства артистовъ выголосивъ прекрасну бесѣду на споминъ покойника и зложивъ на домовинѣ величій вѣнцъ зъ рожъ. Нагробну бесѣду выголосивъ маляр Грефе.

— Убійство зъ мести. Федъ Гилецкій, Матвій Галіасъ і Стефанъ Чарчукъ, селяне зъ Пищатинець въ цвѣтѣ борщевскій, убили двірскаго польового Павла Горбатюка за то, чо занялъ ихъ худобу въ школѣ. Виновниковъ увізено.

— Такожъ средство противъ „анархиста“. Львівська поліція приказала камінному львову передъ будынкомъ поліції замурувати пашу цементомъ і симъ способомъ бтила збыточникамъ можебъ робленя пакости таї камінному зѣброви якъ і стереженій нимъ власти поліційній.

— Въ Городиці декъ бережанського має благословити церкви, а о. Денисъ Бачинський і громада Город

костеловъ, чтобы съ пивъ або пиво умывался. Люде не разъ цій тиждень ходять по костелахъ, забираючи свячену воду до одної фляшки. Такъ само кажуть давати въ семи костелахъ на службу Божу. Авторъ розказує, що ему случилося разъ бачити у хорого половиною оплатка; на одній стороні його було написано оловцемъ чи вуглемъ „Амба“; а на другої стороні „Hadabra“. Хлопський докторъ казавъ хорому зѣсти сїй оплатокъ за два разы, а поздоровіе. Рѣвно-жълучилось авторови знайти у хорого „гостю“ зъ написомъ: „Verbum sago factum“. Сїя гостя була такожъ лѣкомъ для хорого; она була крадки вложена підъ скатерть на престолъ підъ часъ служби Божої. Хоръ мавъ єхъ зѣсти. Одинъ захоръ-пастухъ давъ хорому якісъ порошокъ сплюживати, кажучи, що по хоромъ ходить „апстепа“. Авторъ розбравт той порошокъ и перевбѣдився, що сїя була мѣшанина муки, крейди и попелу. Авторъ наконецъ взымає власті, щобъ олѣдили за захорами и хлопскими лѣкарями и потягали ихъ до отвѣчальності.

Вѣсти зъ Аепархії Львовской.

Въ пропозицію принятія на Яблоновъ, дек. гусітьского, оо. 1) Ив. Латоровскій сотрудникъ Кривча; 2) Іос. Реваковичъ капел. въ Галахъ; 3) Вик. Чаплинський пар. Коменданть; — въ списѣ: 4) Вас. Марчакъ кап. въ Баличахъ подгѣрныхъ; 5) Ив. Крижановскій сотрудникъ въ Мельнице; 6) А. Онуферко завѣдат. Гумніків; 7) Волод. Леонтовичъ сотрудникъ въ Ново-Бѣлкахъ Язлов.; 8) Д. Бахталовскій, сотрудникъ въ Бережанахъ; 9) Ив. Волянський, завѣд. въ Яблоновѣ.

Завѣдательство получивъ въ Турю, декана та олеского о. Ст. Кобляновскій.

За бѣправленіе мисію въ Струю получили Вл. деканъ, парохъ и оба сотрудники въ Струю, якъ такожъ и священики, що брали участіе въ місії бѣзъ митроп. ординарія признаніе за труды около спасительного дѣла.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Зъ Тернополя. (Рукій театръ.) Вже була згадка въ „Дѣлѣ“, що до насъ загостивъ на короткій часъ рукій театръ підъ дирекцію И. Борбовича и И. Гриневецкого. Въ минувшому тиждніи було 5 представлень, а вѣдь они потвердили, що наша трупа театральна трудиться пильно надъ своимъ выдохональнемъ мимо трудныхъ условій истиновани, якъ невеликій розмѣръ платы для артистівъ и артистокъ, безністанній проздака въ місії на мѣсце и мимо кишихъ для основного образованія неірічильнихъ обставинъ. Сїя ширій змагання нашої сїеної, сїи справдѣ культурно-просвѣтне призначеніе умѣла познати и призналиющій оцѣнити Тернопольщина, а громаднимъ отвѣдуваньемъ руского театру зложила добре заслужене признаніе широю прапоръ дирекціи и поодинокихъ силъ артистичныхъ. Въ Тернополії бо, де маємо дѣлъ постійній оцѣніи аматорскій, а бѣзъ часу до часу и третій, здавалось-бы, найменше може театръ надѣтись поводженіемъ... Мажь тымъ показалось зовсімъ інакше. Сїя театральна була все переповинена не толькі рускою але и польською та юдівскою публикою, а вѣчесь вистави отвѣдали нашъ театръ мѣжъ чишиими такій личності, якъ Волод. гр. Дѣдушицкій и всѣ виражались съ признаньемъ о сїахъ нашої театральній трупи. Та може хто подумає, що толькі по случаю вистави театръ мавъ таке поводженіе! Недѣльне представленье доказує зовсімъ що іншого, а именно, що при добрій грѣ и отвѣдній доборѣ штуки може наша сїеноа все тѣшитись добрымъ успіхомъ. Вѣдь була буквально набита, такъ що артистамъ не легко приходилось середъ задухи позиціонуватись, а особливо п. Лясковскаго було намъ сердечно жаль, що мусіївъ середъ такихъ обставинъ виступати ще зо спбвами.

Представленія отвѣдались одѣдуючимъ порядкомъ: 1. въ понедѣлкѣ 17 (29) вересня Никола Довбушукъ народна оперетка въ 3 дѣяхъ А. Станинського съ музикою И. Воробкевича; 2. въ второкѣ 18 (30) вер. Федора, драма въ 4 дѣяхъ В. Сарду; 3. въ середу 1 д. жовтня Окъ не заздроботній, комедія въ 1 д. Ельца, Яношъ Иштенгазі, комична оперетка въ 1 д. И. Воробкевича и Тато на заручинахъ, мѣшанська пригода въ 1 д. Г. Григоревича; 4. въ четверг 2 д. жовтня Бойки, народна мелодрама въ 4 дѣяхъ Мозенталі; 5. въ недѣлю 5 д. жовтня Война съ жїнками, комедія въ 5 д. Кнайзії. Не будемо вдаватися въ подробну оцѣнку сїхъ творбъ, зважаючи на тѣонії рамы нашої часописи, тымъ бѣльше, що декотрѣ вже були обговоренії вишишіе. Позволимо собѣ однакъ звернути увагу видалу театрального и дирекціи, що такій твори, якъ Федора, хочь и якъ захвалюють чужостороню прасою и выставлюваній часто по сїеноахъ європейскихъ, не вспіють удержатись на нашої сїеної и розбудити живий интересъ. Мимо штучного заснованія задля браку живої акції сїей драматизованій романъ не може заняти публики. Подобно жъ и мелодрама „Бойки“, хочь наголовокъ здається наша, однакъ чужа намъ духомъ и тхні ажъ надто нѣмецкимъ сентиментализмомъ. За то „Н. Довбушукъ“ и „Тато на заручинахъ“ яко справдѣ живі образи народні, а „Іштенгазі“ и „Бойки съ жїнками“, хочь не зъ рускої суспільности взяті темы, однакъ реальнімъ зображеніемъ житя вспіють все заняти публику и при добрій грѣ можна имъ на довго вѣщувати поводженія на рускій сїеної.

Подяку

сердечну окладаємо Воймъ, що зволили лаекаво взяти участь въ похоронахъ нашего найдорожшого отця Йосифа Домбчевскаго, гр. к. капеллана зъ Клюшинець, отбувшихъ-о 21 л. вересня с. р. Особливо же дякуємо Влр. и Воч. оо.: декану и прапату Григорію Олесницкому зъ Говилова, Ігнатію Гавацкому зъ Перемилова, Андрею Іневичу зъ Іванівки, Спиридону Ганкевичу зъ Целєва, Кирилу Лукасевичеви зъ Мішанця, Темницкому Николаю зъ Хлопівки и Волянському зъ Яблонови, що не пожалували труда и прибули на отвѣдение сумного чина похоронного, а Влр. о. свѣтл. Василію Богоносу зъ Хоросткова за виголосене прекрасною и повною чувства надгробної проповѣді, — наконецъ всїмъ знакомимъ, сѹбдамъ, роданѣ, якъ неменше ч. братству и громадянамъ Клюшинець, що радо поспішили братати Покойному послѣднію християнськую прислугу. Богъ нехай надгородить стократно!

Іосифа Домбчевскаго и Теодора зъ Домбчевскихъ Коритовска, дѣти Покойного.

Выдаваць Иванъ Белій. — За редакцію отвѣчаети Кирило Кахниковичъ.

Въ великой сали „Народного Дому“.

РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

подъ зарядомъ И. Борбовича и И. Гриневецкого.

Въ Четверг для 27 вересня (9 жовт.) 1884.

Сокольска Дебра

народна мелодрама зъ гуцульскаго житя въ 4 актахъ, въ польскомъ, для рускій сїеної пер. Т. Н. Гембіцкій, музика И. Воробковича.

(Режиссеръ: И. Гриневецкій)

ОСОБЫ:

Несторъ Любчакъ	—	К. Підвидоцкій
Кузьма, его сынъ	—	К. Лясковскій
Семенъ Ротанюкъ	—	С. Стефуракъ
Демінъ, его годовиць	—	И. Борбовичъ
Василь Тыхоненъ	—	П. Чайковскій
Софронія, его жїнка	—	А. Осиповичева
Олена, донька Василя зъ первого	—	
подружка	—	И. Попелева
Гарасимъ Конуракъ	—	И. Попель
Назарь Круглоголова	—	В. Антоновичъ
Ірина, жїнка Конурака	—	О. Лясковска
Лесь { сироты	—	М. Ілоновичъ
Гриць Дирда, парубокъ	—	І. Борбовичева
Катерина, стара дѣвка	—	О. Осиповичъ
Аннія	—	М. Лідкевичева
Марія { дѣвчата	—	І. Лука
Оксана	—	І. Стефуракова
Климъ	—	П. Каринський
Яківъ { легинъ	—	М. Повінкій
Пропць	—	Д. Маркевичъ
Спиридонъ Вархляйтъ, громад. писаръ	—	І. Гриневецкій
Дѣвчата, народъ, рекрутъ, музыканты	—	Дѣса въ карпатській верховинѣ коло Кутубъ.

Цѣни мѣстць: Фотель 1 зр. Крѣсло въ першихъ V-ти рядахъ 80 кр., въ дальнихъ рядахъ 60 кр., Паркетъ 40 кр., Партеръ 25 кр., Галерія 20 кр.

Билетовъ и картъ абонементовъ дѣстати можна въ галлю Вл. Димета въ ринку и въ комнатахъ тов. „Руска Бесѣда“ улица Скарбковська ч. 2, а вечеромъ въ години 5-тої при кафѣ.

Початокъ о годинѣ 7½.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

1009 (94—?) поручас

Спеціальности и универсальний средство французский и іншій, якъ черезъ ню такъ и черезъ іншія фирмъ оповѣщуваній.

Женщина

обзнакомена съ сельскимъ господарствомъ, пошукує мѣоца до замідання таковимъ. Зголосити ся належить до адміністрації „Дѣла“.

Брошюра Корнила Н. Устяновича

М. О. РАСВСКІЙ И РОССІЙСКІЙ ПАНСЛАВІЗМЪ

продажається въ друкарні Товариства имени Шевченка по 80 кр. за примѣрникъ; съ пересылкою почтовою по 85 кр.

К. Беднарскій, накладчикъ ул. Академична, ч. 8.

NEUE (13.) UMGARBEITETE ILLUSTRIERTE AUFLAGE
Brockhaus' Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis à Heft 30 kr.
JEDER BAND FL. 4.50., LEINWAND FL. 5.40., HALBFANZ FL. 5.70. 0.00.
240 HÄFTE ODER 16 BÄNDE.

Парохъ въ Войниловѣ

потребує сотрудника.

Угода лично въ Войниловѣ або 1188 въ Дубовиць. (3—3)

Велика партія останковъ сукна

(3 до 4 метри)

у всїхъ краскахъ, на одягі мужскій, на загортки, жїночі мантлі бѣ дощу, на жїночі плащи — розслася за постіплатомъ за останокъ по 5 гульд.

L. Storch, Brünn.

Останки не до вподобы принимаются назадъ. Вздрій висылаются по присланню 10-крайцаревон марки.

1061-30-52

„ВЪ ОБОРОНѢ ЧЕСТИ“,

повѣсть Г. Раймунда въ трехъ частяхъ. Цѣна 2 зр. 50 кр., съ пересылкою 2 зр. 70 кр. (Повѣсть такъ стоитъ въ оригиналѣ нѣмецкому 8 зр. 40 кр.)

Дѣстати можна въ Адміністрації „Дѣла“.

Курсъ лѣвовскій зъ днѣ 8 жовтня 1884.

ПЛАТІТЬ	МАЛІВІТЬ	ІСТОРІЯ ДЕНЬГІВ
Жалован. Кар. Лівда, по 200 р.	Лівб.-чери.-ло. по 200 р.	Банку ген. галиц. по 200 р.
2. Листы заст. за 100 р.	Листы заст. за 100 р.	Общ. кредит. галиц. по 5% аз.
" " по 4% аз.	" " по 5% аз.	" " по 4% аз.
" " по 6% аз.	" " по 6% аз.	Банку ген. галиц. по 15% аз.
3. Листы довжн. за 100 р.	Листы довжн. за 100 р.	Буков. 6% лѣбо. въ 15% аз.
Общ. кредит. галиц. по 5% аз.	Листы довжн. за 100 р.	4. Облиги за 100 р.
" " по 4% аз.	Листы довжн. за 100 р.	Облиги комуналні галиц. 50% м. к.
" " по 6% аз.	Листы дов. гал. руст. банку руст.	Облиги комуналні Гал. банку руст.
5. Листы мѣста Кракова	Листы мѣста Кракова	Пожички кр. въ р. 1873 по 6%
" " Станиславова	" " Станиславова	5. Листы мѣста Кракова
6. Монеты.	Дукатъ голландерскій.	6. Монеты.
" " Наполеоновскій.	" " Наполеоновскій.	Дукатъ голландерскій.
Поямпераль.	Поямпераль.	Поямпераль.
Рубль россійскій срѣбрный.	Рубль россійскій срѣбрный.	Рубль россійскій срѣбрный.
100 марокъ нѣмецкихъ.	100 марокъ нѣмецкихъ.	100 марокъ нѣмецкихъ.
Срѣбр.	Срѣбр.	Срѣбр.

Всѣхъ наукъ лѣкарскиъ

Дръ Щастный Сельсь